



# הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430  
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף יד.

האוכל חולין שנעשו על טהרת תרומה, שנטמאו כדלהלן, מה דינם?

אוכל אוכל שלישי	אוכל אוכל שני	אוכל אוכל ראשון	
נעשה שלישי	נעשה שני	נעשה ראשון <sup>1</sup>	לר' אליעזר
לענין קודש - נעשה שני לענין מגע תרומה - טהור <sup>2</sup>	נעשה שני	נעשה שני	לר' יהושע

שבת דף יד:

איזה טומאה יש לאוכלים וכלים הבאים מחמת משקים דלהלן?

הבאים מחמת ידים	הבאים מחמת שרץ	הבאים מחמת זב	
מדרבנן <sup>4</sup>	מדאורייתא <sup>3</sup>	מדאורייתא	אוכלים
מדרבנן	מדרבנן <sup>5</sup>	מדאורייתא	כלים

מי גזר את הגזירה על סתם ידים שיהיו שניות, ושתרומה וקדשים שנגעו בהם ישרפו?

לענין קדשים	לענין תרומה	
שלמה גזר	שמאי והלל - ולא קיבלו	בתחילה
	תלמידיהם בי"ח דבר - וקיבלו	לבסוף

<sup>1</sup> ס"ל דבכל גוונא נעשה האוכל כמאכל, והטעם הוא דזימנין אכיל אוכלין טמאים, ותוך כדי אכילתו יצטרך למשקים כדי להעביר את אכילתו וישתה משקים של תרומה - ויטמאו בפיו, ולכן גזרו עליו בראשון ושני, כדי שיהא זכור לא לגעת במשקים של תרומה. ואף שגם באוכל ראשון מספיק היה לגזור עליו שני - דהא גם אדם שני לא נוגע בתרומה, מ"מ ס"ל לר' אליעזר לגמרי להשוות את האוכל למאכל.

<sup>2</sup> פי', דאם נגע בתרומה לא פסלה.

<sup>3</sup> דהמשקים נטמאים בראשון מחמת השרץ שהוא אב, ומטמאים לאוכלים להיות שני, ופוסלים תרומה להיות שלישי.

<sup>4</sup> דגזרו חכמים על משקים שנגעו בסתם ידים (שהם שניות) - להיות תחילה (-ראשון לטומאה), וכיון שהמשקים נעשו תחילה - ממילא אוכלים שנגעו במשקים הם שני לטומאה, ותרומה הנוגעת בהם נפסלת. אבל מדאורייתא, משקין שנגעו בסתם ידים - אינם טמאים כלל, אלא שגזרו בנגיעת משקים בסתם ידים אטו משקים שנגעו בשרץ.

<sup>5</sup> והגם שהמשקים טמאים מדאורייתא להיות ראשון לטומאה, מ"מ מה"ת אינם מטמאים כלים, דאין ראשון עושה שני בכלי, מ"מ גזרו על הכלים האלה שיהיו טמאים (בשני לטומאה לפסול תרומה), משום שיש משקים דזב שהם אב הטומאה (כגון: רוקו זובו ומי רגלין - מעינות הזב) - והם מטמאים גם לכלים, לכן גזרו על כל משקים טמאים - אפי' בטמאים רק מחמת שרץ (וה"ה אפי' משקין הבאין מחמת ידים - תוד"ה אלא) שיטמאו את הכלי, לענין שאם יגע הכלי בתרומה הו א יפסול לתרומה.